

ТРЕЋА КЊИГА МОЈСИЈЕВА КОЈА СЕ ЗОВЕ ЛЕВИТСКА.

ГЛАВА 1.

И викну Господ Мојсија, и рече му из шатора од састанка говорећи:

1. Кажј синовима Израјљевим, и реци им: кад ко између вас хоће да принесе Господу жртву од стове, принесите жртву своју од говеда или од оваца или од коза.
2. Ако му је жртва паљеница од говеда, нека принесе мушко, здраво, на вратима шатора од састанка нека је принесе драге воље пред Господом.
3. И нека метне руку своју на главу жртви паљеници, и примиће му се, и очистиће га од гријеха.
4. И нека закоље теле пред Господом, и нека синови Аронови свештеници принесу крв, и покропе крвљу олтар озаго у навоколо, који је пред вратима шатора од састанка.
5. По том нека се одре жртва паљеница и расијече на дијелове.
6. И синови Аронови свештеници нека наложе огач на олтару, и метну дрва на огач.
7. Па онда синови Аронови свештеници нека намјесте дијелове, главу и сало на дрва на огњу, који је на олтару.
8. А пријева и ноте нека се оперу водом; и свештеник нека запади све то на олтару; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.
9. Ако ли би хтио принијети жртву паљеницу од ситне стове, од оваца или од коза, нека принесе мушко, здраво.
10. И нека се закоље на сјеверној страни олтара пред Господом, и синови Аронови свештеници нека покропе крвљу олтар озаго у навоколо.
11. И нека се расијече на дијелове с главом и са салом, и свештеник нека то намјести на дрва на огњу, који је на олтару.
12. А пријева и ноге нека се оперу водом; и свештеник нека принесе све то и запади на олтару; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.

жртва огњена на угодни мирис Господу.

10. А што остане од дара, нека буде Арому и синовима његовијем; то је светиња над светињама између жртва које се пале Господу.
11. Ни један дар који принесите Господу да не буде с квасцем; јер ни квасца ни меда не треба да палите на жртву огњену Господу.
12. Само у жртви од првина можете то принијети Господу; али на олтар не међите за угодни мирис.
13. А сваки дар који принесите осолди солу, и немој оставити дара својега без соли завјета Бога својега; са сваким даром својим принес сол.
14. А кад принесити дар од првина Господу, класове нове осуши на огњу, и што истреш из класова нових принеи на дар од првина својих.
15. И полај га уљем и кад метни на њ; то је дар.
16. И свештеник узевши истрешенога жита и уља са свијем надом нека запади спомен. То је жртва огњена Господу.

ГЛАВА 3.

Кад ко принесе жртву захвалну, ако од говеда принесе, мушко или женско нека принесе здраво пред Господом.

1. И нека метне руку своју на главу жртви својој, и нека је освиетити коље на вратима шатора од састанка, и крвљу њезином нека синови Аронови свештеници покропе олтар озаго у навоколо.
2. По том нека свештеник принесе од жртве захвалне оно што се пали Господу, сало што покрива пријева и све сало што је на њима.
3. Ако свештеник помазани згријеш, те буде на гријех народу, нека за гријех свој који је учинио принесе теле здраво Господу на жртву за гријех.
4. И доведавши теле на врата шатору од свједочанства пред Господа, нека метне руку своју телу на главу, и за коље теле пред Господом.
5. И нека узме свештеник помазани крви од телета, и унесе је у шатор од састанка.
6. И нека замочи свештеник прст свој

жртви својој, и нека је закоље пред шатором од састанка; и нека покропе синови Аронови крвљу њезином олтар озаго у навоколо.

9. По том нека свештеник принесе од жртве захвалне оно што се пали Господу, сало, цео рен до леђа, сало што покрива пријева и све сало што је на пријевима.
10. И оба бубрега и сало што је на њима и на слабинама, и мрежину на јетри, с бубрезима нека је извади;
11. И нека запади свештеник на олтару; то је јело од жртве огњене Господу.
12. Ако ли приноси козу, нека је принесе пред Господом.
13. И нека јој метне руку своју на главу, и нека је закоље пред шатором од састанка, и нека синови Аронови покропе крвљу њезином олтар озаго у навоколо.
14. По том нека свештеник принесе од ње на жртву што се пали Господу, сало што покрива пријева и све сало што је на пријевима.
15. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама, и мрежину на јетри, с бубрезима нека је извади;
16. И нека запади свештеник на олтару; то је јело од жртве огњене за угодни мирис. Све је сало Господње.
17. Вјечан закон нека вам буде од кољена до кољена у свијем становима вашим: да не једете сала ни крви.

ГЛАВА 4.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

1. Кажј синовима Израјљевим, и реци: ако ко згријеш нехотице и учини што год што је Господ забранио да се не чини,
2. Ако свештеник помазани згријеш, те буде на гријех народу, нека за гријех свој који је учинио принесе теле здраво Господу на жртву за гријех.
3. И доведавши теле на врата шатору од свједочанства пред Господа, нека метне руку своју телу на главу, и за коље теле пред Господом.
4. И нека узме свештеник помазани крви од телета, и унесе је у шатор од састанка.
5. И нека замочи свештеник прст свој

жртву захвалну Господу, мушко или женско нека принесе здраво.

7. Ако принеси јање на жртву, нека га принесе пред Господом;
8. И нека метне руку своју на главу

у крв, и крвљу седам пута погропи пред Господом пред завјесом од светиње.

7. И нека помаже свештеник том крвљу рогове олтару, на ком се кад ми-рисава пред Господом у шатору од састака, а осталу крв од телета сву нека излије на подножје олтару, на ком се пале жртве на вратима шатора од састака.

8. И нека извади све сало из телета за гријех, сало што покрива пријева и све сало што је на пријевима;

9. И оба бубрега, и сало што је на вљма и на слабинама, и мрежцу на јетри с бубрежима нека извади.

10. Онако како се вади из говецета за жртву захваљујући; и нека запали свештеник на олтару, на ком се жртва пали.

11. А кожу од телета и све месо с главом и с ногама и пријева и балегу,

12. И цијело теле нека изнесе на поље из окола на чисто мјесто, гдје се просипа пепео, и нека га спади огњем на дрвима; на мјесту гдје се просипа пепео нека се спади.

13. Ако ли би сав збор синова Изра-иљевих згријешо нехотице и не би збор знао за то, и учинио би што год што је Господ забранио да се не чини, те би скривали.

14. Кад се дозна за гријех који су учинили, онда нека збор принесе теле на жртву за гријех, и нека га доведу пред шатор од састака.

15. И старјешине од збора нека метну телету на главу руке своје пред Господом, и свештеник нека закоље теле пред Господом.

16. И свештеник помазани нека унесе крвн од телета у шатор од састака,

17. И нека свештеник замочи прст свој у крв, и седам пута погропи пред Господом пред завјесом.

18. И том крвљу нека помаже рогове олтару који је пред Господом у шатору од састака, а осталу крв сву нека излије на подножје олтару на ком се пале жртве, на вратима шатора од састака.

19. А све сало извадиши из њега нека запали на олтару.

20. И стигијех телетом нека чини онако како чини с телетом свој гријех, тако нека учини с њим; тако ће их свештеник очистити од гријеха, и опростиће им се.

21. А теле нека изнесе на поље из окола, и спади га као и прво теле; то је жртва за гријех свега збора.

22. Ако ли поглавар згријеш, и учини нехотице што год што је Господ забранио да се не чини, те скриви,

23. Кад дозна за гријех свој, који је учинио, тада нека доведе на жртву јаре мушко, здраво.

24. И нека метне руку своју јарету на главу, и свештеник нека га закоље гдје се коље жртва паљеница пред Господом; то је жртва за гријех.

25. И нека узме свештеник крви од жртве за гријех на прст свој, и помаже рогове олтару на ком се жртва пали; а осталу крв нека излије на подножје олтару на ком се жртва пали.

26. А све сало нека запали на олтару као сало од жртве захвалне; и тако ће очистити свештеник од гријеха његова, и опростиће му се.

27. Ако ли ко из простота народа згријеш нехотице, и учини што год што је Господ забранио да се не чини, те скриви,

28. Кад дозна за гријех свој, који је учинио, тада нека доведе на жртву јаре женско здраво за гријех, који је учинио.

29. И нека метне руку своју на главу жртви за гријех, и нека је свештеник закоље на мјесту гдје се коље жртва паљеница.

30. И нека узме свештеник крви од ње на прст свој, и помаже рогове олтару на ком се пале жртве; а осталу крв сву нека излије на подножје олтару.

31. И све сало из ње нека извади као што се вади сало из жртве захвалне, и нека га запали свештеник на олтару за угодни мирис Господу; и тако ће га очистити од гријеха свештеник, и опростиће му се.

32. Ако ли би довео између оваца на жртву за гријех, нека доведе женско здраво.

33. И нека метне руку своју на главу жртви за гријех, и нека је свештеник закоље на мјесту гдје се коље жртва паљеница.

34. И нека узме свештеник крви од жртве за гријех на прст свој, и нека помаже рогове олтару на ком се пале

жртва; а осталу крв сву нека излије на подножје олтару.

35. И све сало нека извади као што се вади сало из јатвета за жртву за хвалу; и нека га свештеник запали на олтару за жртву огњену Господу; и тако ће га очистити свештеник од гријеха његова, који је учинио, и опростиће му се.

ГЛАВА 5.

И кад во згријеш што чује клетву и буде јој свједок видјели или чувши, па не каже, носће своје безаконје.

2. Или кад се ко дотагне нечисте ствари, ства од нечисте звијерје или ства од нечиста животиња која гамиже, ако и у незнању учини, ипак ће се оскуврвити, и биће крив.

3. Или кад се дотагне нечистоте човјечије, била нечистота његова како му драго, којом се оскуврви, знајући или не знајући, крив је.

4. Или кад се ко закуне говорећи својим устима да ће учинити што зао или добро, а за коју год ствар за коју човјек говори закључује се, знао или не знао, крив је за једну од тих ствари.

5. Кад буде крив за коју од тих ствари, нека призна гријех свој.

6. И нека доведе на жртву Господу за гријех, што је згријешо, женско од ситне стове, јатве или јаре, за гријех; и свештеник ће га очистити од гријеха његова.

7. Ако ли не би могао приријети јатвета или јарета, онда нека донесе на жртву Господу за пријеступ, којим је згријешо, двије гратице или два голубиња, једно на жртву за гријех а друго на жртву паљеницу.

8. Нека донесе свештенику, а он нека принесе прво оно што је за гријех, и нека да не раздрвоји.

9. И крвљу од жртве за гријех нека покропи стране олтару; а што остане жртви нека се испиједи на подножје олтару. То је жртва за гријех.

10. А од Другога нека начини жртву паљеницу по обичају; тако ће га очистити свештеник од гријеха његова, који је учинио, и опростиће му се.

11. Ако ли не би могао приријети ни

две гратице или два голубиња, онда нека за жртву за то што је згријешо донесе десетину ефе бијелота, брашна да буде жртва за гријех, а нека не доде уља и не меће када, јер је жртва за гријех.

12. И кад донесе е свештенику, нека узме свештеник пуну шаку за спомен њезин, и нека запали на олтару поред жртве огњене Господу. То је жртва за гријех.

13. И очистиће га свештеник од гријеха, којим се огријешо у чем год од бити свештенику као од дара.

14. Онет рече Господ Мојсију говорећи:

15. Ко се превари, те се огријешо нехотице о ствари посвећене Господу, нека принесе на жртву Господу за пријеступ свој овна здрава с цијеном, којом ти прецијениш свету ствар на сикле сребрне, по сиклама светим, према пријеступу.

16. И тако колико се огријешо о свету ствар нека нахнади, и на то још нека донетне петн дио, и нека да свештенику; а свештеник ће га очистити овном принесенијем на жртву за пријеступ, и опростиће му се.

17. Ко згријеш и учини што год што је Господ забранио да се не чини, ако и није знао, ипак је крив, и носће своје безаконје.

18. Нека доведе к свештенику овна здрава с цијеном којом прецијениш пријеступ; и очистиће га свештеник од гријеха његова, који је учинио не знајући, и опростиће му се,

19. Пријеступ је; згријешо је Господу.

ГЛАВА 6.

Опет рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кад во згријеш и учини зао дјело Господу ударивши у бах ближњему својему за оставу или за ствар предану у руке или отешни што или занесавши ближњета својета,

3. Или нађе изгубљено што, па удару у бах, или се криво закуне за коју год ствар коју може човјек учинити и огријешити се њом,

4. Кад тако згријеш и скриви, нека врати што је отео или присвојио прије-

варом или што му је било дано на оставу или што је изгубљено нашао.

5. Или за што се заклео криво, нека плати цијело и још дометне пети дио ономе чије је; нека му да овај дан кад принесе жртву за свој гријех.

6. А на жртву за гријех свој нека принесе Господу овна здрава, са цијеном којом прецијениш кривицу нека га доведе свештенику.

7. И очистиће га свештеник пред Господом, и опростиће му се свака ствар коју је учинио, те скривио.

8. И рече Господ Мојсију говорићи: 9. Заповиједи Ароњу и синовима његовима, и реци им: оно је закон за жртву паљеницу: жртна паљеница нека стоји на огњу на олтару цијелу ноћ до јутра, и овањ на олтару нека гори једнако.

10. Свештеник нека обуче своју хаљину ланену, и гаће ланене нека обуче на тијело своје, и нека згурне пешце кад огањ спали на олтару жртву паљеницу, и нека га изручи код олтара.

11. Но том нека свуче хаљине своје и обуче друге хаљине, и нека изнесе пешце на поље из окола на чисто мјесто.

12. А огањ што је на олтару нека гори на њему, нека се не гаси, него нека свештеник логан на огањ дрва свако јутро, и нека намјешта на њ жртву паљеницу, и нека пали на њему сало од жртава захвалних.

13. Огањ нека једнако гори на олтару, нека се не гаси.

14. А ово је закон за дар: синови Аронови нека га приносе Господу пред олтаром.

15. Узениш шаку бијелога брашна и уља од дара и сав кад који буде на дару, нека запали на олтару спомен његов на угодни мирис Господу.

16. А што прегече, нека једе Арон и синови његови; нека се једе без квасца на светом мјесту; у тријему од шатора од састанка нека једе.

17. Нека се не мијеса с квасцем; то им дадох да им буде дио од жртава мојих огњених; то је светиња над светињама као жртва за гријех и као жртва за пријеступ.

18. Свако мушко између синова Ароновијех нека то једе законом вјечним од кољена до кољена од жртава које

се паде Господу; што се год дотајвине тога, биће свето.

19. И рече Господ Мојсију говорићи: 20. Оно је жртва Аронова и синова његовијех, коју ће приносити Господу онај дан кад се који помаже: десетину еве бијелога брашна за дар свјеташња, половину у јутру а половину у вече.

21. У тави с уљем нека се готови; пржено нека донесе; и пржене комаде дара нека принесе на угодни мирис Господу.

22. И свештеник између синова његовијех, који буде помазан након његова, нека чини тако исто законом вјечним; нека се пали Господу све то:

23. И сваки дар свештеников нека се сав спали, а нека се не једе.

24. Још рече Господ Мојсију говорићи:

25. Кажу Ароњу и синовима његовима, и реци: ово је закон за жртву ради гријеха: на мјесту гдје се коље жртна паљеница, нека се коље и жртна за гријех пред Господом; светиња је над светињама.

26. Свештеник који принесе жртву за гријех нека је једе; на светом мјесту нека се једе, у тријему од шатора од састанка.

27. Што се год дотајвине меса њезина, знаом хаљину, оно што покана крваву не биће свето; и ако ко покана крваву неопере на светом мјесту.

28. И суд земљани у којем буде кувано нека се разбије; ако ли је кувано у суду мједеном, нека се истре и водом опере.

29. Свако мушко између свештеника нека то једе; светиња је над светињама.

30. Али ни једна жртна за гријех, од које се крв унесе у шатор од састанка да се учини очистићење од гријеха у светињи, нека се не једе, него нека се огњем сажже.

ГЛАВА 7.

А ово је закон за жртву ради пријеступа; светиња је над светињама.

2. На којем се мјесту коље жртна паљеница, на оном нека се коље и жртна за пријеступ; и крваву њезини нека се покрови олтар овог у наоколо.

3. А све сало њезино нека се принесе, и реп и сало што покрива пријеступ, и оба бубрега, и сало што је на вили и на слабинама, и мрежницу на жртви нека извади с бубрезима.

5. И нека завлаш то свештеник на олтару на жртву огњену Господу; то је жртва за пријеступ.

6. Свако мушко између свештеника нека је једе; на светом мјесту нека се једе; светиња је над светињама.

7. Жртва је за пријеступ као жртва за гријех, један је закон за обе; који свештеник учини њом очистићење, свегова је.

8. А кад свештеник принесе чију жртву паљеницу, кожа од жртве коју принесе његова је.

9. И сваки дар печен у пехи и зготовљен у котлићу или у тави, онога је свештеника који га принесе.

10. И сваки дар замијешен с уљем или сух, свијех је синова Ароновијех, како једнога тако другог.

11. А ово је закон за жртву захвалу, која се принесе Господу:

12. Ако би је ко приносио да захвали, нека принесе на жртву захвалну кољаче без квасца замијешене с уљем и потаче без квасца намазане уљем, и бијелога брашна попржена с тијем кољачима замијешеним с уљем.

13. Осим кољача хљеб еписели нека принесе за принос свој са жртвом захвалном, којом захваљује.

14. И од свега што приноси нека принесе по једно за жртву подигнуту Господу; и то ће бити онога свештеника који покрови крваву од жртве захвалне.

15. А месо од жртве захвалне, којом се захваљује, нека се поједе онај дан кад се принесе, и нека не остаје ништа до јутра.

16. Ако ли принесе жртву ради жртве или од воље, нека се једе онај дан кад се принесе; ако што остане, нека се поједе сјутрадан.

17. Ако ли што месо од жртве остави до трећег дана, нека се сажже огњем.

18. Ако ли би ко трећи дан јео месо од жртве захвалне, не ће бити угодан онај који је приноси, нити ће му се она пријети, него ће бити мрска, и ко би је год јео, носиће гријех свој.

19. И месо које би се дотајвине чега нечистога, да се не једе, него нека се сажже огњем; а друго месо може јести ко је год чист.

20. А ко би јео месо од жртве захвалне принесене Господу, а не би био чист, тај да се истријеби из народа својег.

21. И ко се дотајвине чега нечистога, или нечиста човјека или нечиста живицета, или којег му драго гада нечистога, па једе месо од жртве захвалне принесене Господу, тај да се истријеби из народа својег.

22. И рече Господ Мојсију говорићи: 23. Кажу синовима Израјилевим, и реци: не једите сала од кола ни од овце ни од козе.

24. Може се узети за сваку потребу сало од живицета које прине или га згужера раздре; али га не једите;

25. Ко ли би јео сало од стове коју приноси човјек на жртву огњену Господу, нека се истријеби из народа својег онај који једе.

26. Ни крви не једите у становима својим ни од птице нити од којег живицета.

27. Сваки који би јео вакову крв, нека се истријеби из народа својег.

28. Опет рече Господ Мојсију говорићи:

29. Кажу синовима Израјилевим, и реци: ко приноси жртву своју захвалну Господу, нека донесе Господу принос свој од жртве захвалне.

30. Својим рукама нека донесе што се сажже Господу, сало с грудима нека донесе, и груди нека се обрну тачко и амо на жртву пред Господом.

31. А свештеник нека запали сало на олтару, груди пак нех буду Аронову и синовима његовијем.

32. И десно плаће од својих жртва захвалних подајте свештенику да буде жртва подигнута.

33. А који између синова Ароновијех принесе крв и сало од жртве захвалне, њему нека буде десно плаће.

34. Јер груди што се обрну и плаће што се подиже узех од синова Израјилевих од свијех њиховијех жртава захвалних, и дадох Ароњу свештенику и синовима његовијем законом вјечним да се узимају од синова Израјилевих.

35. То је помазанага Арона и пома-

заних синова његових од огњених жртвеника Господу.

36. То заповједи Господ да им од дана кад их помаза дају синови Израјљевина законном вјечним од кољена на кољену.

37. То је закон за жртву паљеницу, за дар, за жртву ради гријеха и за жртву ради пријеступа, и за освештање и за жртву захваљу.

38. Што је Господ заповједио Мојсију на гори Синајској, кад заповједи синовима Израјљевим у пустињи Синајској да приносе жртве своје Господу.

ГЛАВА 8.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Узми Аарона и синове његове с њим и одијело и узе помазања и теле за жртву ради гријеха и два овна и козарину пријесних хљебова.

3. И сабери сав збор пред врата шатору од састанка.

4. И учини Мојсије како му заповједи Господ, и сабра се збор пред врата шатору од састанка.

5. И рече Мојсије збору: ово је заповједио Господ да се учини.

6. И доведе Мојсије Аарона и синове његове, и опра их водом.

7. И обуче му кошуљу, и опаса га појасом, и огрну га плаштем, и метну му сврх њега оплећак, и стеже око њега појас од оплећка, и опаса га њим.

8. И метну на њ напрсник, а на напрсник метну Урим и Тумим.

9. Још му метну капу на главу, и на капу метну спијед плочу златну, крунну свету, као што заповједи Господ Мојсију.

10. И узе Мојсије узе помазања, и помаза шатор и све ствари у њему, и освети их.

11. И покрили њим олтар седам пута, и помаза олтар и све справе његове, и умиваницу и подножје њезино, да се освети.

12. И изли уља помазања на главу Аарону, и помаза га да се освети.

13. И доведе Мојсије синове Ааронове, и обуче им кошуље, и опаса их појасом, и веза им каише на главе, као што му беше заповједио Господ.

14. И доведе теле за гријех, и Арон

29. И узе Мојсије груди, и обрну их тако и амо за жртву обртану пред Господом; и од овна посветнога донаде Мојсију дво, као што беше Господ заповједио Мојсију.

30. И узе Мојсије уља за помазање и крви која беше на олтару, и покрили Аарона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове с њим; и тако освети Аарона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове с њим.

31. По том рече Мојсије Арогу и синовима његовим: кухајте то месо на вратима шатора од састанка, и онда је једите и хљеб посветни што је у котарици, као што сам заповједио рекавши: Аарон и синови његови нека једу то.

32. А што остане меса или хљеба, огњем сажжете.

33. И не излазите с врата шатора од састанка седам дана, докле се не врате дани посвећења вапета, јер ћете се седам дана посвећивати.

34. Како је било данас, тако је Господ заповједио да се чини, да бисте се очистили од гријеха.

35. За то на вратима шатора од састанка останите дању и ноћу за седам дана, и извршите што је Господ заповједио да извршите, да не помрете, јер ми је тако заповјеђено.

36. И Арон и синови његови учинише све што беше Господ заповједио преко Мојсија.

ГЛАВА 9.

А у осми дан сазна Мојсије Аарона и синове његове и старјешине Израјљевске.

2. И рече Арогу: узми теле за жртву ради гријеха и овна за жртву паљеницу, оба здрава; и принеси их пред Господа.

3. А синовима Израјљевим важи и рече: узмите јаре за жртву ради гријеха, и теле и јагње, обоје од године дана, и здраво, за жртву паљеницу.

4. И вола и овна за жртву захваљу, да принесете пред Господом, и дар с уљем замијешен, јер ће вам се данас јавити Господ.

5. И узеше што заповједи Мојсије, и понесе пред шатор од састанка, и пријеступиши сав збор стадоше пред Господом.

6. И рече Мојсије: учините што је заповједио Господ, и обрну их тако и амо за жртву обртану пред Господом.

7. И узеше Мојсије узе помазања, и помаза шатор и све ствари у њему, и освети их.

8. И покрили њим олтар седам пута, и помаза олтар и све справе његове, и умиваницу и подножје њезино, да се освети.

9. И изли уља помазања на главу Аарону, и помаза га да се освети.

10. И доведе Мојсије синове Ааронове, и обуче им кошуље, и опаса их појасом, и веза им каише на главе, као што му беше заповједио Господ.

11. И доведе теле за гријех, и Арон

повједио Господ, и показаше вам слава Господња.

7. И рече Мојсије Арогу: приступи к олтару, и принеси жртву за гријех своју и жртву своју паљеницу, и очисти од гријеха себе и народа; и принеси жртву народну и очисти их од гријеха, као што је заповједио Господ.

8. Тада Аарон приступи к олтару, и закла теле за се.

9. И синови Аароновии додаше му крв, а он замочи прст свој у крв, и помаза рогове олтару; а осталу крв изли на подножје олтару.

10. А сало и бубреге и мрежицу с јетре од жртве за гријех закла на олтару, као што беше заповједио Господ Мојсију.

11. А месо и кожу сажече огњем иза окола.

12. По том закла жртву своју паљеницу, и синови Аароновии додаше му крв од ње, и покрили њом олтар овог у новоколу.

13. И додаше му жртву паљеницу исијену на дијелове заједно с главом, и закла је на олтару.

14. И оправши пријева и ноге од ње, закла их на олтару сврх жртве паљенице.

15. По том принесе жртву народну: узе јаре за гријех које беше за народ, и закла га, и принесе за гријех као и прво.

16. Иза тога принесе и жртву паљеницу, и сврши по закону.

17. Принесе и дар, и узевши од њега пуну шаку закла на олтару сврх жртве жртве паљенице.

18. По том закла вола и овна на жртву захваљу за народ; и додаше му синови Аароновии крв, и покрили њом олтар овог у новоколу.

19. Па му додаше и сало од вола, и од овна реп, и сало што покрива пријева, и бубреге и мрежицу с јетре.

20. И метнуше све сало на груди, и закла сало на олтару.

21. А груди и десно плече обрну Аарон и амо на жртву обртану пред Господом, као што беше Господ заповједио Мојсију.

22. Тада подиже Аарон руке своје према народу, и благослови их; и сиђе сврши жртву за гријех и жртву паљеницу и жртву захваљу.

23. По том уђе Мојсије с Ароном у шатор од састанка, а кад опет изађоше благословити народ; и слава се Господња показа свему народу.

24. Јер дође отањ од Господа, и спали на олтару жртву наженицу и сало. И видјевши то сав народ повика и паде ничице.

ГЛАВА 10.

А синови Аронови Надав и Авимуд узевши сваки своју кадоницу мегнуше отањ у њих и на отањ мегнуше кад, и принесоше пред Господом отањ туђ, а то им не бјеше заповједно.

2. Тада дође отањ од Господа и удари их, те погибоше пред Господом.

3. Тада рече Мојсије Арону: то је што је казао Господ говорехи: у онима који приступашу к мени бићу свет и пред цијелим народом прославићу се. А Аров онуђе.

4. А Мојсије дозва Мисила и Емилиана синове Омла стрица Аронова, и рече им: ходите и изнесите браћу своју испред светине на поље из окола.

5. И приступише и изнесоше их у кошуљама выховијем на поље из окола, као што рече Мојсије.

6. Тада рече Мојсије Арону и Елеазару и Итамару, синовима његовијем: неморте отеривати глава својих, ни хаљина својих раздирајте, да не изгинете и да се Господ не разгњеве на сав збор; него браћа ваша, сав род Израјљев, нека плаче ради пожара који учини Господ. И с врата шатора од састанка немојте изазити, да не изгинете, јер је на вама уље помазања Господњега. И учинише по ријечи Мојсијевој.

8. И Господ рече Арону гонорећи:

9. Бина и скловита пића неморј пити ни синови твоји с тобом, кад узлазите у шатор од састанка да не изгинете. То нека вам је уредба вјечна од кољења на кољење.

10. Да бисте могли распознавати шта је свето шта ли није, и шта је чисто шта ли нечисто,

11. И да бисте учили синове Израјљевне свијем уредбама које им је казао Господ преко Мојсија.

12. А Мојсије рече Арону и Елеазару и Итамару синовима његовијем који остане: узимајте дар што остане од от-

њених жртвава Господњих, и једите с хаљобом пријеснијем код олтара; јер је светиња над светињама.

13. За то ћете га јести на светом мјесту, јер је оно твоје и оно синова твојих од огњених жртвава Господњих; јер ми је тако заповједно.

14. А груди од жртве обрване и плене од жртве подизане једите са чистом мјесту, ти и синови твоји и кћери твоје с тобом; јер је то дано дан теби и синовима твојим од захвалних жртвава синова Израјљевних.

15. Плаће од жртве подизане и груди од жртве обрване доносиће се са салом што се сажже, да се обрне тамо и оно пред Господом, и биће твоје и синова твојих с тобом законом вјечнијем, као што је заповједно Господу.

16. И Мојсије потражаша јаре за гријех; ади гла, бјеше изгорјело; за то се разгњеве на Елеазара и на Итамара синове Аронове који остане, и рече:

17. За што не једосте жртве за гријех на светом мјесту? светиња је над светињама, и даде вам је Господ да носите гријех свега збора, да би се очистили од гријеха пред Господом.

18. А ето врв њезина није унесен у светињу; ваљаше вам је јести на светом мјесту, као што сам заповједио.

19. Тада рече Аров Мојсију: ето, да нас принесоше жртву своју за гријех и жртву своју наженицу пред Господом, и то ми се догоди. А да сам данас јео жртве за гријех, би ли било по вољи Господу?

20. Кад то чу Мојсије, приста на то.

ГЛАВА 11.

И рече Господ Мојсију и Арону говорећи им:

2. Кажите синовима Израјљевим, и реците: ово су животиње које ћете јести између свијех животиња на земљи:

3. Што год има напне и шаши су му раздвојени и презјива између животиња, то једите.

4. Али свијех што само презјиву или што само имају напне раздвојене, не једите, као што је камила, јер презјива али некашапка раздвојенијех; да вам је нечисто.

5. И питоки зед, јер презјива али нема шапка раздвојенијех; нечист да вам је;

6. И зед дивљин, јер презјива али нема шапка раздвојенијех; нечист да вам је;

7. И свиња, јер има напне раздвојене али не презјива; нечиста да вам је.

8. Меса од њих не једите нити се стравиха додијевајте; јер вам је нечисто.

9. А између свега што је у води ово једите: што год има пера и љуску у води, по мору и по ријекама, једите.

10. А што нека пера и љуске у мору и у ријекама између свега што се миче по води и живи у води, да нам је гадно; и једете, и на страв њихов да се гадите.

11. Гадно да вам је; меса да им не једете, и на страв њихов да се гадите.

12. Што год нема пера и љуске у води, и да вам је гадно.

13. А између птица ове да су вам гадне и да их не једете: орао и јастреб и морски орао,

14. Еја и врагуј по својим врстама,

15. И сваки габран по својим врстама, и коњуљача и љук и лиска и кобац по својим врстама,

17. И бубина и гунарац и ушара,

18. И лабуда и тем и сирака,

19. И рода и чаљва по својим врстама, и пучавац и љиљак.

20. Што год гамжије а има крила и иде на четири ноге, да вам је гадно.

21. Али између свега што гамжије а има крила и иде на четири ноге, да вам је гадно.

22. Између свијех животиња које гамжије а има крила и иде на четири ноге, да вам је гадно.

23. А што још гамжије а има крила и иде на четири ноге, да вам је гадно.

24. И о њих ћете се оспирити; ко се оспирити, артога по врстама његовим и агата по врстама његовим.

25. А што још гамжије а има крила и иде на четири ноге, да вам је гадно.

26. Свиња животиња која има напне али не раздвојене и не презјива, да вам је нечисто; ко их се год дотакне, да је нечист.

27. И што год иде на шапкама између свијех животиња четириногих, да вам је нечисто; ко би се дотакло стравиха, да је нечисто до вечера.

28. И ко би носно страв њихов, нека

ја свет; и немојте се скривити ничим што пуже по земљи.

45. Јер ја сам Господ, који сам нас извео из земље Мисирске да вам будем Богом; будите дакле свети, јер сам ја свет.

46. Ово је закон за звијери и за птице, и за све животиње што се мичу по води, и за сваку душу живу, која пуже по земљи.

47. Да се распознаје нечисто од чистог и животиња која се једе од животиње која се не једе.

ГЛАВА 12.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израјљевцима, и реци: кад жена затрудни и роди мушко, нечиста да је седам дана; као у дане кад се одваја ради немоћи своје, биће нечиста.

3. А у осми дан нека се обреже дитете.

4. А она још тридесет и три дана нека остане чистећи се од крви, ни једне свете ствари да се не додијена и у светињу да не иде док се не наврше дани чишћења њезина.

5. А кад роди женско, онда да је нечиста двије недеље дана, као кад се одваја ради немоћи своје, и шездесет и шест дана нека остане чистећи се од крви.

6. А кад се наврше дани чишћења њезина ради сина или ради кћери, нека донесе свештенику на врата шатора од састанка јагње од године за жртву паљеницу, и голупче или границу за жртву ради гријеха.

7. И свештеник ће пријети жртву пред Господом, и очистиће је од гријеха њезина; и тако ће се очистити од течња крви своје. То је закон за жену кад роди мушко или женско.

8. Ако ли не може дати јагњета, онда нека узме двије грамце или два голубиња, једно за жртву паљеницу а друго за жртву ради гријеха; и очистиће је свештеник од гријеха њезина, и биће чиста.

ГЛАВА 13.

Јоште рече Господ Мојсију и Арогу говорећи:

14. Али ако се покаже на њему дивље месо, биће нечист.

15. Па кад свештеник види дивље месо, прогласиће га да је нечист; оно је дивље месо нечисто, губа је.

16. А кад би се дивље месо промијенило и побјегло, нека дође к свештенику.

17. И кад види свештеник да је болестница побјегла, свештеник ће прогласити да је чист; чист је.

18. Кад у кога на кожи буде чир, напрође.

19. А послује на мјесту гдје је био чир изађе оток бијел или бубуљица бијела и пренекаста, нека се покаже свештенику.

20. Ако свештеник види да је на очи нижа од остале коже и дака на њој побјегла, прогласиће га свештеник да је нечист, губа је, изашла је из чира.

21. Ако ли свештеник гледајући види да није дака на њој побјегла ништа је нижа од коже, него се смањала, онда ће га затворити свештеник за седам дана.

22. Ако се рашири по божи, онда ће га свештеник прогласити да је нечист; болест је.

23. Ако ли остане на свом мјесту бубуљица и не рашири се, покажак је од чира; за то ће га свештеник прогласити да је чист.

24. Ако се во по кожи ожече огњем, па по што се заљичи остане бубуљица бијела и пренекаста или само бијела,

25. Нека га види свештеник; ако дака на бубуљици буде побјегла и ако на очи буде нижа него кожа, губа је, изашла је из ожеглине; за то ће га свештеник прогласити да је нечист; губа је.

26. Ако ли свештеник види да на бубуљици нема бијеле даке ништа је нижа од коже, него се смањала, затвориће га за седам дана.

27. Па ће се седмого дана погледати свештеник; ако се буде раширила по божи, гада ће га свештеник прогласити да је нечист; губа је.

28. Ако ли бубуљица буде остала на свом мјесту, и не буде се раширила по божи, него се смањала, онда је рана од тога што се ожгао; за то ће га свештеник прогласити да је чист, јер је покажак од ожеглине.

29. Ако у човјека или у жене буде болестница на глави или на бради,

30. Свештеник нека види болестницу; ако на очи буде нижа од остале коже и на њојзи дака жућкаста и танка, свештеник ће прогласити да је нечист; оспа је, губа на глави или на бради;

31. А кад свештеник види болестницу, и опази да на очи није нижа од остале коже и да нема на њој црне даке, гада ће затворити свештеник за седам дана онога на ком је оспа.

32. Па кад свештеник седми дан види да оспа се није даље разишла ништа дака на њој поштудам, ништа је на очи оспа нижа од коже,

33. Тада нека се обрије, али оспу да не обрије, и свештеник нека затвори још за седам дана онога на ком је оспа.

34. И седмого дана нека свештеник опет види оспу; ако опази да се оспа није даље разишла по кожи ништа је на очи нижа од остале коже, гада ће га прогласити свештеник да је чист, па нека опере хаљине своје, и биће чист.

35. Ако ли се рашири оспа по божи, по што буде проглашен да је чист,

36. Гада нека га види свештеник; ако се буде раширила оспа по божи, нека више не гледа свештеник има ли жутијех дака; нечист је.

37. Ако ли опази да је оспа остала гдје је била и да је црна дака израсла по њој, заљичила се оспа, чист је, и свештеник ће прогласити да је чист.

38. Кад у човјека или у жене буду бубуљице по божи тијела њихова, бубуљице бијеле,

39. Свештеник нека види; ако на божи тијела њихова буду бијеле бубуљице мале, бијела је оспа, изашла по божи, чист је.

40. Кома онадне коса с главе, њелав је, чист је.

41. Ако му сприједа онадне коса с главе, пола је њелав, и чист је.

42. Кад на глави са свијел њелавој или пола њелавој буде бијела и првенкаста болестница, губа је, изашла на глави свој њелавој или пола њелавој.

43. И нека га види свештеник; ако опази да је бијела и првенкаст оток на глави свој њелавој или пола њелавој, калик на губу по божи осталога тијела,

44. Човјек је губав, нечист је, и све-

штенник ће га прогласити да је нечист; губа му је на глави.

45. А губавца на којој је та болест, нека иде у хаљинама раздртјем и голглав, и уста нека застрје, и нека виче: нечист, нечист.

46. Докле је год болест на њему, нека буде нечист; нечист је, нека живи сам, иза ограда нека му буде стана.

47. И ако на хаљини буде губа, на хаљини вуноној или ланеној,

48. Или на основи или на поучници од лана или од вуне, или на кожи, или на чех год од коже,

49. И ако бољетина буде зеленкаста или црвенкаста на хаљини или на божи или на основи или на поучници или на чех год од коже, губа је, и нека се покаже свештенику.

50. И кад види свештеник болест, нека затвори за седам дана ствар на којој је губа.

51. И седамога дана ако види да се даље развила болест по хаљини или по основи или по поучници или по божи или по чему год од коже, љута је губа болест она, ствар је нечиста.

52. За то нека снаги ону хаљину или основу или поучницу од вуне или од лана, или што год буде од коже, на чех буде болест; јер је љута губа, огњем нека се спади.

53. Ако ли опази свештеник да се болест није развила по хаљини или по основи или поучници, или по чему год од коже,

54. Тада нека заповједи свештеник да се опере оно на чех је болест, па онда нека затвори опет за седам дана.

55. Па нека види свештеник по што се опере ствар на којој је болест, и ако опази да болест није промијенила боје своје, ако се и не буде даље развила, ствар је нечиста, спади је огњем: јер је љута губа на горњој или на доњој страни.

56. Ако ли види свештеник да се мјесто снажало по што је опрано, онда нека га отине од хаљине или од кожне или од основе или од поучнице.

57. Ако ли се опет покаже на хаљини или на основи или на поучници или на чех год од коже, губа је која се шири, огњем спади оно на чех буде.

58. А хаљину или основу или поуч-

ницу или што му драго од коже, кад опериш на отиде с њега та болест, опери још једном, и биће чисто.

59. Ово је закон за губу на хаљини вуноној или ланеној, или на основи или на поучници, или на чех год од коже, вако се може знати је ли што чисто или нечисто.

ГЛАВА 14.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Ово је закон за губавца кад се чисти: нека се доведе к свештенику,

3. А свештеник нека изађе иза ограда, и ако види да је излечена губа на губавцу,

4. Онда ће заповједити свештеник ономе који се чисти да узме два врпца жива чиста, и дрво кедрово и црница и исопа.

5. И нека заповједи свештеник да се један врабац закоље на судом земљаним над водом живом.

6. Па нека узме животога врпца и дрво кедрово и црница и исоп, и све то заједно са живијем вршцем нека замочи у крв од врпца закланог над водом живом.

7. И нека покрони седам пута онога који се чисти од губе, и нека га прогласи да је чист, и нека пусти животога врпца у поље.

8. Тада који се чисти нека опере хаљине своје и обрије све даке своје, и нека се окупа у води, и биће чист; по том нека вђе у окр, али да стоји на пољу не удашећи у свој шатор седам дана.

9. А у седми дан нека обрије све даке своје, главу и браду и обрве над очима, и све даке своје нека обрије, и нека опере хаљине своје, па нека се окупа у води, и биће чист.

10. А у осми дан нека узме два јавица здравна и једну овцу од године здраву и три десетине сѓбе бијелота брашна замјешена с уљем за дар, и један лог уља.

11. А свештеник који га чисти нека постави онога који се чисти заједно с тијем стварима пред Господом на вратима шатора од саставка.

12. И узевши свештеник једно јавице нека га принесне на жртву за пријеступ заједно с логом уља, и нека обрне

тамо и амо пред Господом на жртву обртану.

13. А послаци нека закоље јавице на мјесту гдје се коље жртва за гријех и жртва паљеница на светом мјесту, јер жртва за пријеступ припада свештенику као и жртва за гријех; светиња је над светињама.

14. Тада нека свештеник узме крви од жртве за пријеступ и помаже крај деснога уха ономе који се чисти и паљак десне руке његове и покрони њим седам пута пред Господом.

15. По том нека узме свештеник од лоба уља и налије на длан свој лијеви.

16. Па нека замочи свештеник прот од десне руке своје у уље што му је на длану, и нека покрони уљем прота својета седам пута пред Господом.

17. А осталијем уљем што му је на длану нека помаже свештеник крај деснога уха ономе који се чисти, и паљак десне руке његове и паљак десне ноге његове по крви од жртве за пријеступ.

18. А што још остане уља на длану свештенику, онијем нека намаже главу ономе који се чисти, и тако ће га очистити свештеник пред Господом.

19. По том нека свештеник принесе жртву за гријех, и очистиће онога који се чисти од своје нечистоте; а послаци нека закоље жртву паљеницу.

20. И нека принесе свештеник жртву паљеницу заједно с даром на олтару, и тако ће га очистити, и биће чист.

21. Али ако је сиромах те не може доијети толико, онда нека узме једно јавице за жртву ради пријеступа да се принесе жртва обртана за очистиће његово, и једну десетину сѓбе бијелота брашна замјешена с уљем за дар, и лог уља.

22. И дрије грмине или два голубица, које може прискрбити, да буде једно жртва за гријех а друго жртва паљеница.

23. И то нека донесе у осми дан својега чистиће свештенику на врата шатора од саставка пред Господом.

24. Тада свештеник нека узме јавице за пријеступ и лог уља, и то нека свештеник обрне пред Господом за жртву обртану.

25. И нека закоље јавице за жртву

ради пријеступа, и узевши свештеник крви од жртве за пријеступ нека помаже крај деснога уха ономе који се чисти и паљак десне руке његове и паљак десне ноге његове.

26. И уља нека налије свештеник на длан свој лијеви,

27. Па нека замочи прот од десне руке своје у уље што му је на длану, и покрони њим седам пута пред Господом.

28. И уљем што му је на длану нека помаже свештеник крај деснога уха ономе који се чисти, и паљак десне руке његове и паљак десне ноге његове по мјесту гдје је крв од жртве за пријеступ.

29. А што остане уља на длану свештенику, онијем нека намаже главу ономе који се чисти; и тако ће га очистити пред Господом.

30. Тако нека учини и с једном грлицом или голубчетом од онијех које прискрби.

31. Што је прискрбио, једно ће бити жртва за гријех а друго жртва паљеница с даром; и тако ће свештеник очистити пред Господом онога који се чисти.

32. То је закон за губавца који не може прискрбити свега што гроба за очистиће.

33. И рече Господ Мојсију и Арогу говорећи:

34. Кад дођете у земљу Хананску, коју ћу вам ја дати да је ваша, па кад пустиш губу на коју кућу у земљи коју ћете држати,

35. Онда онај чија је кућа нека дође и јави свештенику говорећи: чини ми се као да је губа на кући.

36. А свештеник нека заповједи да се испразни кућа прије него он дође да види губу, да се не би оскврнито што је у кући; по том нека дође свештеник да види кућу.

37. Па кад види болест, ако буде болест на зидовима кућним као рупице зеленкасте или црвенкасте и на очи ниже од зида,

38. Нека изађе свештеник из куће оне на врата кућа, и затвори кућу за седам дана.

39. Послије опет нека дође свештеник

У седми дан, па ако види да се болест даље развила по задворима кућним, даде запоједиће свештеник да поваде камење на ком је болест и да га баде иза града на мјесто нечисто.

41. А кућу запоједиће да остружу изнутра свуда у наоколо, и прах што састружу да просују иза града на мјесто нечисто.

42. И да узму друго камење и главе на мјесто гдје је било пређашње камење; тако и благо друго узевши да олијене кућу.

43. Ако се поврати болест и опет израсте по кући, по што се погади камење и остружае кућа и на ново олијени.

44. Тада дошав свештеник ако види да се болест развила по кући, љута је губа на кући, нечиста је.

45. Нека се разруши она кућа, камење и дрва и сав лијен од оне куће, и нека се изнесе иза града на мјесто нечисто.

46. А ко би ушао у кућу ону док је затворена, да је нечист до вечера.

47. И ко би спавао у оној кући, нека опере хаљине своје; тако и ко би јео у оној кући, нека опере хаљине своје.

48. Ако ли свештеник дошав види да се није болест развила по кући по што је кућа на ново омијешена, нека прогласи свештеник да је чиста, јер се измијенила болест.

49. И нека узме да би се кућа очистила два врапца и дрво кедрово и исоп.

50. И нека закоље једнога врапца над судом земљаним над водом живом.

51. Па нека узме дрво кедрово и исоп и црваци и другога врапца живота, и нека замочи у крв од закланог врапца и у воду живу, и покрони кућу седам пута.

52. И тако ће очистити кућу ону крваву врапцином и водом живом и врапцем живијем и дрветом кедровијем и исопом и врвцем.

53. Па онда нека пусти врапца живота иза града у поље; и очистиће кућу, и биће чиста.

54. Ово је закон за сваку губу и за оспу, за губу на хаљини и на кући,

55. И за оток и за красту и за бубуљину,

56. Да се зна кад је ко нечист и кад је ко чист. То је закон за губу.

ГЛАВА 15.

Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

2. Кажите синовима Израљевим и реците им: коме човјеку тече сјеме од тијела његова, нечист је.

3. А овака је нечистота његова од тога течења: ако испусти тијело његово течење своје, или се устави течење у тијелу његову, нечистота је на њему.

4. Свака постела на коју леже онај коме тече сјеме, да је нечиста; и све на што сједе, да је нечисто.

5. И ко се год дотагне постела његова, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

6. И ко сједе на оно на чем је сједно онај коме тече сјеме, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

7. И ко се дотагне тијела онога коме тече сјеме, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

8. И ако онај коме тече сјеме пљуте на чистота, он нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

9. И свако сјело на ком би сједно онај коме тече сјеме, да је нечисто.

10. И ко би се дотакао чега год што је било под њим, да је нечист до вечера; и ко би што таково носко, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.

11. И кога би се дотакао онај коме тече сјеме не оправши руку својих водом, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.

12. И суд земљани којег би се дотакао онај коме тече сјеме, нека се разбје, а дрвени суд нека се опере водом.

13. А кад се онај коме тече сјеме очисти од течења својега, нека броји седам дана по што се очисти, и нека опере хаљине своје и нека тијело своје опере водом живом, и биће чист.

14. А у осми дан нека узме двије грлице или два голубића, и нека дође пред Господа на врата шатора од састанка, и нека их да свештенику.

15. И свештеник нека принесе једно од њих на жртву за гријех а друго на жртву палењичу; тако ће га очистити

свештеник пред Господом од течења нечистоте.

16. И човјек коме изађе сјеме кад спава са женом, нека опере водом цијело тијело своје, и биће нечист до вечера.

17. И свака хаљина и свака кожа на којој буде тако сјеме, нека се опере водом и биће нечисто до вечера.

18. И жена код које буде спавао таки човјек, и она и он нека се окупају у води и биће нечисти до вечера.

19. А жена кад има вршме, кад иде иза од тијела њезина, нека се одваја седам дана, и ко је се год дотагне, да је нечист до вечера.

20. И на што год легне док се одваја, да је нечисто, и на што год сједе, да је нечисто.

21. И ко се дотагне постеле њезине, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

22. И ко се дотагне чега на чем је она сједјела, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

23. И што би год било на постели њезиној или на чем је она сједјела, па се во дотагне тога, да је нечист до вечера.

24. А ко би спавао с њом те би нечистота њезина дошла на њ, да је нечист седам дана, и постела на којој лежи да је нечиста.

25. А жена, од које би ишла крв дугото вржења или осим обичнога вржења или у обично врјеме али дужи, док не год тече нечистота њезина биће нечиста као у вршмема кад се одваја.

26. Постела на којој лежи док не год крв иде, да јој је као постела кад се одваја; и на чем би год сједјела да је нечисто као што је нечисто кад се одваја.

27. И ко се год дотагне тијех ствари, нечист је: за то нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.

28. А кад се очисти од течења крви своје, нека броји седам дана, па онда да је чиста.

29. И у осми дан нека узме двије грлице или два голубића, и нека их однесе свештенику на врата шатора од састанка.

30. И нека свештеник принесе једно на жртву за гријех а друго на жртву

свештеник пред Господом од течења нечистоте.

31. Тако ће одлучивати синове Израљеве од нечистота њихових, да не гину с нечистота својих сварнећи шагор мој што је усред њих.

32. То је закон за онога коме тече сјеме и коме изађе сјеме кад спава са женом те буде нечист.

33. И за жену кад болује од течења крви своје, и за свагата који болује од течења свога, било мушко или женско, и за човјека који би легао с нечистом.

ГЛАВА 16.

И рече Господ Мојсију по што погубише два сина Аронова, а погубише кад приступише пред Господа.

2. И каза Господ Мојсију: реци Арону брату својему да не улази у сакло доба у светињу за завјес пред заклопац који је на ковчегу, да не погине, јер љу се у облаку над заклопцем јављају.

3. С овјејем нека улази Арон у светињу: с јунцем за жртву ради гријеха и с овном за жртву палењичу.

4. Свету кошуљу ланену нека обуче, и гаће ланене нека су на тијелу његову, и нека се опаше појасом ланенијем и капу ланену нека метне на главу; то су хаљине свете, и нека опере тијело то своје водом, па онда нека их обуче.

5. А од збора синова Израљевих нека узме два јарца за жртву ради гријеха, и једнога овна за жртву палењичу.

6. И нека принесе Арон јунца својега на жртву за гријех и очисти себе и ка их метне пред Господа на врата шатора од састанка.

8. И нека Арон бацн жардијек за два јарца, један жардијек Господу а други жардијек Азавеу.

9. И нека Арон принесе на жртву жарца на којег падне жардијек Господњи, нека га принесе на жртву за гријех.

10. А жарца на којег падне жардијек Азавелов нека метне жива пред Господа, да учини очишћење на њему, па нека га пусти у пустињу Азавеу.

11. И нека Арон принесе јунца својега на жртву за гријех и очисти себе

и дом свој, и нека закоље јуна својега на жртву за гријех.

12. И нека узме кадионицу пуну жевраце с олтара, који је пред Господом, и пуне прегршти када мириснога истуцанога, и нека унесе за зајес.

13. И нека метне кад на огњак пред Господом, да дим од када закљони заклопац који је на свједочанству; тако не ће погинути.

14. Послије нека узме крви од јуница и површи с прста својега по заклопацу према истоку, а пред заклопом нека седам пута површи том крвљу с прста својега.

15. И нека закоље јарца на жртву за гријех народни, и нека унесе крв његовом као што је учинио с крвљу јуначијом, и површи њом по заклопу и пред заклопом.

16. И тако ће очистити светињу од нечистога синона Израђљевих и од пријеступа њихових у свијем гријесима њиховим; тако ће учинити и у шатору од састанка, који је међу њима усред нечистога њихових.

17. А нико да не буде у шатору од састанка кад он уђе да чини очишћење у светињу, докле не изађе и сврши очишћење за се и за дом свој и за сав збор Израђљевих.

18. А нека изађе к олтару који је пред Господом, и очисти га; и узевши крви од јуна и крви од јарца нека помаже пророве олтару у наоколо;

19. И нека га површи овог истом крвљу с прста својега седам пута; тако ће га очистити и посветити га од нечистога синона Израђљевих.

20. А кад очисти светињу и шатор од састанка и олтар, тада нека доведе јарца живога.

21. И метнувши Арон обе руке своје на главу јарцу живому, нека исповједи над њим сва безаконја синона Израђљевих и све пријеступе њихове у свијем гријесима њихових, и метнувши их на главу јарцу нека га да чоубебу спремом да га испјера у пустињу.

22. И јарац ће однијети на себи сва безаконја њихова у пустињу; и пустиће онога јарца у пустињу.

23. По том нека опет уђе Арон у шатор од састанка и свуче хаљине лане-

не које је обукао кад је ишао у светиљу, и онда нека их остави.

24. На нека опере тијело своје на свјетлом мјесту и обуче своје хаљине; и изашав нека принесе своју жртву паљеницу и народну жртву паљеницу, и очисти себе и народ.

25. А сало од жртве за гријех нека запади на олтару.

26. А ко одведе јарца за Азавела, нека опере хаљине своје и окупа тијело своје у води, па онда нека уђе у об.

27. А јуна за гријех и јарца за гријех, од којих је крв унесена да се учини очишћење у светињу, нека инесу на поље из окола, и нека спаде огњем које њихове и месо њихово и баласу њихову.

28. А ко их спади, нека опере хаљине своје и окупа тијело своје у води, па онда нека дође у об.

29. И ово нека вам буде вјечна уредба: десети дан седмога мјесеца мучи посла, ни дојородац ни дошљак који се бави међу вама.

30. Јер у тај дан бива очишћење за вас, да се очистите; бићете очишћени од свијех гријеса својих пред Господом. 31. То нека вам је почиње субочно, и мучите душе своје по уредби вјечној. 32. А свештеник који буде помазан и који буде освећен да врши службу свештеничку на мјесто оца својега, он нека очишћа обучавши се у хаљине ланене, хаљине свете.

33. И нека очисти светиљу свету и шатор од састанка; и олтар нека очисти; и свештенике и сав народ сабра- ни нека очисти.

34. И ово нека вам је вјечна уредба да очишћате синове Израђљеве од свијех гријеса њихових један пут у години. И учини Мојсије како му заповједи Господ.

ГЛАВА 17.

Јоште рече Господ Мојсију говорећи: 2. Кажу Арону и синовима његовијем и свијем синовима Израђљевим, и реци им: ово је заповједио Господ говорећи:

3. Ко год од дома Израђљева закоље вола или јагње или козу у околу, или ко год закоље изнан окома,

4. А не доведе на врата шатора од састанка, да принесе принос Господу пред шатором Господњим, крив је за крв; продио је крв; за то да се истреби онај човек из народа својега.

5. За то синови Израђљеви нека доведу жртве своје, које би клали у пољу, нека их доведу Господу на врата шатора од састанка и свештенику, и нека принесу жртве захвалне Господу.

ГЛАВА 18.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажу синовима Израђљевим, и реци им: ја сам Господ Бог ваш.

3. Немојте чинити што се чини у земљи Мисирској, у којој сте живјели, нити чините што се чини у земљи Ханаанској, у коју вас водим, и по уредбама њиховим немојте живјети.

4. Него моје законе вршите и моје уредбе држите живећи по њима. Ја сам Господ Бог ваш.

5. Држите уредбе моје и законе моје; ко их врши, жив ће бити кроз њих. Ја сам Господ.

6. Нико да не приступа к родници својој по крви, да открије голотињу везину. Ја сам Господ.

7. Голотиње оца својега ни голотиње матери своје не откриј; маги ти је; не откриј голотиње везине.

8. Голотиње жене оца својега не откриј; голотиња је оца твојега.

9. Голотиње сестре своје, кћери оца својега или кћери матери своје, која је рођена у кући или изван куће, не откриј голотиње њихове.

10. Голотиње кћери сина својега, или кћери кћери своје не откриј; јер је твоја голотиња.

11. Голотиње кћери жене оца својега, коју је родио отац твој, не откриј; сестра ти је.

12. Голотиње сестре оца својега не откриј; једна је крв с оцем твојим.

13. Голотиње сестре матери своје не откриј; јер је једна крв с матером твојом.

14. Голотиње брата оца својега не откриј приступајући к жени његовој; страна ти је.

15. Голотиње жене сина својега не откриј; снаха ти је, не откриј голотиње везине.

16. Голотиње жене брата својега не откриј; голотиња је брата твојега.

17. Голотиње жене и кћери везине не откриј; кћери сина везина ни кћери кћери везине немој узети да откри-

ре хаљине своје и окупа се у води, и

јеш гологину њихову; једна су крв;
зато је.

18. Немој узети жене преко једне жене,
да је учиниш или откриваш гологину
другој за живота њенина.

19. К жени доде се одваја ради не-
чистоте своје не иди да откријеш го-
логину њенину.

20. Са женом ближњег својега не
лези скривећи се с њом.

21. Од сјемена својега не дај да се
однесе Молоху, да не оскврнши имена
Бога својега; ја сам Господ.

22. С мушкарцем не лези као са же-
ном; гадно је.

23. Живинчета никакога немој обде-
зати скривећи се с њим; и жена да не
легне под живинче; гадно је.

24. Немојте се скривати ни једном
овом ствари; јер су се свијем тијем
стварима оскврнили народи које ћу
одагнати испред вас.

25. Јер се оскрвнила земља, и нева-
љадство ћу несино поводити на њој,
и изметнуће земља становнике своје.
26. Нето ви држите законе моје и уре-
бе моје, и не чините ни једнога овога
гада, ни домородац ни дошљак који се
бави међу вама;

27. Јер све ове гадове чинише људи
у овој земљи који су били прије вас, и
земља је од тога оскрвњена;

28. Да не изметне земља вас, ако је
оскрвните, као што је изметнула народ
који је био прије вас.

29. Јер ко учини што год од ових
гадава, истрјебиће се из народа сво-
јега душе које учине.

30. За то држите што сам наредно да
се држи, да не чините што од гадни-
јех обичаја који су били прије вас, и
да се не скривите о њих. Ја сам Го-
спод Бог ваш.

ГЛАВА 19.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи свему збору синова Изра-
љених, и реци им: будите свети, јер
сам ја свет, Господ Бог ваш.

3. Сваки да се боји матере своје и оца
својега; и држите суботе своје и оца
Господа Бога ваш.

4. Не обрађујте се в идолама, и бо-
гова ливенијех не градите себи; ја сам
Господ Бог ваш.

за пријеступ свој на врата штора од
састанка, она за пријеступ.

22. И нека га очисти пред Господом
свештени оним принесеним за при-
јеступ од гријеха који је учинио; и
опростиће му се гријех његов.

23. А кад дођете у земљу и насади-
те свајојега воћа, обрежете му око кра-
ја, род његов; три године нека вам
је небремено, и не једите га.

24. А четврте године нека буде сав
род његов посећен у хиладу Господу.
25. Па тек пете године једите воће
с њега, да би вам се умножио род не-
гов. Ја сам Господ Бог ваш.

26. Ништа не једите скрљу. Немојте
врачати, ни гагати по времену.
27. Не стрижите косе своје у округ,
ни градите браде своје.

28. За мртвачем не режите тијела сно-
јега, ни удавајте на се мавких биљег.
Ја сам Господ.

29. Немој скривити кхери своје пуш-
тајући је да се крва, да се не би земља
прокурала и напунила се безакња.

30. Држите суботе моје, и светињу
моју поштујте. Ја сам Господ.

31. Не обрађајте се к врачарима и га-
тарима, нити их питајте, да се не скрв-
ните о њих. Ја сам Господ Бог ваш.

32. Пред сједом главом усгани, и
коштуј лице старчево, и бој се Бога
својега. Ја сам Господ.

33. Ако је у тебе дошљак у земљи ва-
шој, не чини му криво.

34. Ко је дошљак међу вама, нека вам
буде као онај који се родио међу вама,
и љуби га као себе самога; јер сте и
ви били дошљаци у земљи Мисирској.
Ја сам Господ Бог ваш.

35. Не чините неправде у суду, ни
мјером за дужину, ни мјером за тежину,
ни мјером за ствари које се спајају.

36. Мјерила нека су вам права, ка-
мене право, ова права, ни права. Ја сам
Господ Бог ваш, који сам вас изведе из
земље Мисирске.

37. Држите давале све уредбе моје и
све законе моје, и вршите их. Ја сам
Господ.

ГЛАВА 20.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Још реци синовима Израљеним:

ко год између синова Израљених или
између дошљака који се баве у Изра-
иљу, да од сјемена својега Молоху,
нека се погуби, народ у земљи нека га
засне камењем.

3. И ја ћу окренути лице своје на су-
прот таког чојеку, и истрјебићу га
из народа његова, што од сјемена сво-
јега даде Молоху, и запрени светињу
моју и оскврни свето име моје.

4. Ако ли народ како год затвори очи
да не види тога чојена кад да од
својега сјемена Молоху, и не убоји га,
Ја ћу окренути лице своје на су-
прот оном чојеку и на супрот дому
његову, и истрјебићу га, и све који за
њим чине прелубу чинена прелубу за
Молохом, из народа њихова.

6. А ко се обрати к врачарима и га-
тарима да чини прелубу за њима,
окренућу лице своје на супрот њему,
и истрјебићу га из народа његова.

7. За то посећујте се, и будите свети;
јер сам ја Господ Бог ваш.

8. И чувајте уредбе моје и вршите их.
Ја сам Господ који вас посећујем.

9. Ко опсује оца својега или матер
своју, да се погуби; опсовао је оца сво-
јега или матер своју; крв његова на њ.

10. А чојек који учини прелубу с ту-
ђом женом, што је учинио прелубу са
женом ближњег својега, да се погуби
и прелубочинац и прелубочиница.

11. Ко би спавао са женом оца сво-
јега, открио је гологину оца својега;
обоје да се погубе; крв њихова на њих.

12. Ко би спавао са женом сина сво-
јега, обоје да се погубе; учинише сра-
моту; крв њихова на њих.

13. Ко би мушарца облекао као же-
ну, учинише гадну ствар обочица; да
се погубе; крв њихова на њих.

14. И ко би узео жену и матер ње-
зину, зато је, огњем да се спади он и
она, да не буде зала међу вама.

15. Ко би облекао живинче, да се
погуби; убојте и живинче.

16. И ако би жена легла под живинче,
убој и жену и живинче, нека погину,
крв њихова на њих.

17. Ко би узео сестру своју, кхер оца
својега или кхер матере своје, видно
би гологину њезину и она би видјела
гологину његову, срамота је; за то да
се истрјебе испред синова народа сво-

10. Нико други да не једе светијех ствари, ни укућанин свештеников ни надничар да не једе светијех ствари.

11. А кад свештеник који кога за новце, тај нека их једе, и који се роди у кући његовој; она нека једу јела његова.

12. Али кћи свештеника кад се уда за човјека другога племена, она да не једе од жртава подигнутијех светијех ствари.

13. А кћи свештеника ако обудови, или је пусти муж, ако нема порођа, она се врати кући оца својега као што је била у дјетињству својем, хљеб оца својега нека једе; али нико другога племена да га не једе.

14. А ко би нехотиче јео свету ствар, нека дометне пети дина и навади свештенику свету ствар.

15. Да не би скврнали светијех ствари синова Израјљевих, које приносе Господу.

16. И да не би навлачили на њих кара за пријеступ једући свете ствари њихове; јер сам ја Господ, који их поспећујем.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

18. Кажу Арону и синовима његовима, јем и свијем синовима Израјљевима и реци им: ко год од дома Израјљева или између странаца који су у Израелу хоће да принесе жртву своју по каквом год завјету сном, или од добре воље своје дар, што се приноси Господу на жртву њаљеницу,

19. Нека принесе драге воље мушко здраво од говеда или од оваца или од коза.

20. На чем би била мана, оно не принесите, јер вам се не би примило.

21. И кад ко хоће да принесе жртву захвалну Господу, завршујући зајет веда или од своје воље дајући дар, од здраво, или од ситне стопе, нека буде здраво, да би била приљено; никакве мане да нека на њему.

22. Сацјело или којеу је што сломљено или одбијено, ни гутаво, ни крастано ни лишавио, што је тако не принесите Господу, и не мећите их на олтар Господњи за жртву огњену.

23. А вола или овцу или козу с удом којим превеликим или премалм можеш приријети за добровољни дар, али за зајет не ће се пријети.

ГЛАВА 22.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажу Арону и синовима његовима да се чувају од светијех ствари синова Израјљевих, да не би оскврнали свето име моје у оном што ми они посвећују; ја сам Господ.

3. Реци им: ко би год из сјемена ваљана од кољена на кољено пристигну к светијем ствари, које би осветили синови Израјљеви Господу, кад је нечистота његова на њему, тај нека се истријеби испред лица којега; ја сам Господ.

4. Ко би год из сјемена Аронова био губав или би ишло сјеме од њега, нека не једе светијех ствари докле не буде чист; тако и који би се дотакао кога нечиста од мртга тјјела или онога од кога је изашло сјеме,

5. Или ко би се дотакао чега што гавиже по земљи, од чега би се оскврнио, или човјека од којег би се оскврнио какове му драго ради нечистоте његове,

6. Ко би се дотакао такота чега, биће нечист до вечера; за то нека не једе светијех ствари ако не окупа тјјела својега у води.

7. А кад зађе сунце, биће чист, и онда може јести од светијех ствари; јер да може јести ни што раскине звјеру ка нека не једе, да се њим не скврни; ја сам Господ.

8. Мрцнота или што раскине звјеру ка нека не једе, да се њавуку на се гурјека и не уграу од њега оскврнини се. Ја сам Господ, који их посвећујем.

21. У кога би год из сјемена Арона свештеника била кака мана на тјједу, нека не приступа да приноси жртве огњене Господу; мана је на њему; да не приступа да приноси хљеб Бога својега.

22. Али хљеб Бога својега од ствари пресветих и од ствари светих нека једе;

23. Али за зајет нека не јер је олтару нека се не пријављује, јер је мана на њему, па нека не скврни свештине моје, јер сам ја Господ, који их посвећујем.

24. И Мојсије наза то Арону и синовима његовима и свијем синовима Израјљевима.

ГЛАВА 23.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажу Арону и синовима његовима да се чувају од светијех ствари синова Израјљевих, да не би оскврнали свето име моје у оном што ми они посвећују; ја сам Господ.

3. Реци им: ко би год из сјемена ваљана од кољена на кољено пристигну к светијем ствари, које би осветили синови Израјљеви Господу, кад је нечистота његова на њему, тај нека се истријеби испред лица којега; ја сам Господ.

4. Ко би год из сјемена Аронова био губав или би ишло сјеме од њега, нека не једе светијех ствари докле не буде чист; тако и који би се дотакао кога нечиста од мртга тјјела или онога од кога је изашло сјеме,

5. Или ко би се дотакао чега што гавиже по земљи, од чега би се оскврнио, или човјека од којег би се оскврнио какове му драго ради нечистоте његове,

6. Ко би се дотакао такота чега, биће нечист до вечера; за то нека не једе светијех ствари ако не окупа тјјела својега у води.

7. А кад зађе сунце, биће чист, и онда може јести од светијех ствари; јер да може јести ни што раскине звјеру ка нека не једе, да се њим не скврни; ја сам Господ.

8. Мрцнота или што раскине звјеру ка нека не једе, да се њавуку на се гурјека и не уграу од њега оскврнини се. Ја сам Господ, који их посвећујем.

21. У кога би год из сјемена Арона свештеника била кака мана на тјједу, нека не приступа да приноси жртве огњене Господу; мана је на њему; да не приступа да приноси хљеб Бога својега.

22. Али хљеб Бога својега од ствари пресветих и од ствари светих нека једе;

23. Али за зајет нека не јер је олтару нека се не пријављује, јер је мана на њему, па нека не скврни свештине моје, јер сам ја Господ, који их посвећујем.

24. И Мојсије наза то Арону и синовима његовима и свијем синовима Израјљевима.

ГЛАВА 24.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажу Арону и синовима његовима да се чувају од светијех ствари синова Израјљевих, да не би оскврнали свето име моје у оном што ми они посвећују; ја сам Господ.

3. Реци им: ко би год из сјемена ваљана од кољена на кољено пристигну к светијем ствари, које би осветили синови Израјљеви Господу, кад је нечистота његова на њему, тај нека се истријеби испред лица којега; ја сам Господ.

4. Ко би год из сјемена Аронова био губав или би ишло сјеме од њега, нека не једе светијех ствари докле не буде чист; тако и који би се дотакао кога нечиста од мртга тјјела или онога од кога је изашло сјеме,

5. Или ко би се дотакао чега што гавиже по земљи, од чега би се оскврнио, или човјека од којег би се оскврнио какове му драго ради нечистоте његове,

6. Ко би се дотакао такота чега, биће нечист до вечера; за то нека не једе светијех ствари ако не окупа тјјела својега у води.

7. А кад зађе сунце, биће чист, и онда може јести од светијех ствари; јер да може јести ни што раскине звјеру ка нека не једе, да се њим не скврни; ја сам Господ.

8. Мрцнота или што раскине звјеру ка нека не једе, да се њавуку на се гурјека и не уграу од њега оскврнини се. Ја сам Господ, који их посвећујем.

21. У кога би год из сјемена Арона свештеника била кака мана на тјједу, нека не приступа да приноси жртве огњене Господу; мана је на њему; да не приступа да приноси хљеб Бога својега.

22. Али хљеб Бога својега од ствари пресветих и од ствари светих нека једе;

23. Али за зајет нека не јер је олтару нека се не пријављује, јер је мана на њему, па нека не скврни свештине моје, јер сам ја Господ, који их посвећујем.

24. И Мојсије наза то Арону и синовима његовима и свијем синовима Израјљевима.

ГЛАВА 25.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажу Арону и синовима његовима да се чувају од светијех ствари синова Израјљевих, да не би оскврнали свето име моје у оном што ми они посвећују; ја сам Господ.

3. Реци им: ко би год из сјемена ваљана од кољена на кољено пристигну к светијем ствари, које би осветили синови Израјљеви Господу, кад је нечистота његова на њему, тај нека се истријеби испред лица којега; ја сам Господ.

4. Ко би год из сјемена Аронова био губав или би ишло сјеме од њега, нека не једе светијех ствари докле не буде чист; тако и који би се дотакао кога нечиста од мртга тјјела или онога од кога је изашло сјеме,

5. Или ко би се дотакао чега што гавиже по земљи, од чега би се оскврнио, или човјека од којег би се оскврнио какове му драго ради нечистоте његове,

6. Ко би се дотакао такота чега, биће нечист до вечера; за то нека не једе светијех ствари ако не окупа тјјела својега у води.

7. А кад зађе сунце, биће чист, и онда може јести од светијех ствари; јер да може јести ни што раскине звјеру ка нека не једе, да се њим не скврни; ја сам Господ.

8. Мрцнота или што раскине звјеру ка нека не једе, да се њавуку на се гурјека и не уграу од њега оскврнини се. Ја сам Господ, који их посвећујем.

21. У кога би год из сјемена Арона свештеника била кака мана на тјједу, нека не приступа да приноси жртве огњене Господу; мана је на њему; да не приступа да приноси хљеб Бога својега.

22. Али хљеб Бога својега од ствари пресветих и од ствари светих нека једе;

23. Али за зајет нека не јер је олтару нека се не пријављује, јер је мана на њему, па нека не скврни свештине моје, јер сам ја Господ, који их посвећујем.

24. И Мојсије наза то Арону и синовима његовима и свијем синовима Израјљевима.

ГЛАВА 26.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажу Арону и синовима његовима да се чувају од светијех ствари синова Израјљевих, да не би оскврнали свето име моје у оном што ми они посвећују; ја сам Господ.

3. Реци им: ко би год из сјемена ваљана од кољена на кољено пристигну к светијем ствари, које би осветили синови Израјљеви Господу, кад је нечистота његова на њему, тај нека се истријеби испред лица којега; ја сам Господ.

4. Ко би год из сјемена Аронова био губав или би ишло сјеме од њега, нека не једе светијех ствари докле не буде чист; тако и који би се дотакао кога нечиста од мртга тјјела или онога од кога је изашло сјеме,

5. Или ко би се дотакао чега што гавиже по земљи, од чега би се оскврнио, или човјека од којег би се оскврнио какове му драго ради нечистоте његове,

6. Ко би се дотакао такота чега, биће нечист до вечера; за то нека не једе светијех ствари ако не окупа тјјела својега у води.

7. А кад зађе сунце, биће чист, и онда може јести од светијех ствари; јер да може јести ни што раскине звјеру ка нека не једе, да се њим не скврни; ја сам Господ.

8. Мрцнота или што раскине звјеру ка нека не једе, да се њавуку на се гурјека и не уграу од њега оскврнини се. Ја сам Господ, који их посвећујем.

24. Ујамовљено увртањем, тучењем, ишљављеном ил резачем, не приносите Господу; и не чините тога у земљу своју.

25. И из руке туђинске немојте узимати ни једне ствари да принесете хљеб Богу својему; јер је квар њихов у њима; и кмају ману, не ће вам се примити.

26. Још рече Господ Мојсију говорећи:

27. Тело и јагње и јаре кад се омазда, нека буде седам дана код мајке своје, па од осмога дана и последице биће угодно за жртву огњену Господу.

28. А краве ни овце ни козе не кољаште у један дан с младетом њезинијем.

29. И кад приносите Господу жртву ради хвале, принесите је Драговољно.

30. Нека се једе истога дана, и не остављајте ништа до јутра; ја сам Господ.

31. За то држите заповијести моје, и вршите их; ја сам Господ.

32. И немојте стврнути светога имена мојега, и ја ћу се светити међу синовима Израјлијевим; ја сам Господ, који вас посвећујем.

33. Који сам вас извео из земље Мисирске да вам будем Бог; ја сам Господ.

ГЛАВА 23.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажу синовима Израјлијевим, и реците свети сабори, ово су празници моји: једно теле и два овна, да буде жртва сабор, не радите ни једнога посла; субота је Господња по свијем становима вашим.

3. Шест дана ради, а седми дан, који је субота за почитавање, нека буде свети сабор, не радите ни једнога посла; субота је Господња по свијем становима вашим.

4. Ово су празници Господњи, сабори свети, на које ћете се сабирати у вријеме њихово:

5. Четрнаестога дана првога мјесеца у вече пасха је Господна.

6. А петнаестога дана истога мјесеца празник је пријеснијех хљебова Господних; седам дана једите хљебове пријесне.

7. Први дан нека вам буде сабор свети, инакога посла ропскога не радите.

8. Нето за седам дана приносите Господу жртве огњене; а седми дан нека је сабор свети; не радите ни једнога посла ропскога.

9. Још рече Господ Мојсију говорећи:

23. Још рече Господ Мојсију говорећи:

24. Кажу синовима Израјлијевим, и реците: први дан седмога мјесеца нека вам је одмор, спомен трубини, сабор свети.

25. Ни једнога посла ропскога немојте радити, нето принесите жртву огњену Господу.

26. Још рече Господ Мојсију говорећи:

27. А десети је дан тога мјесеца седам дана дан очистиња; сабор свети нека вам је, и мучите душе своје, и принесите Господу жртву огњену.

28. У тај дан немојте радити ни једнога посла, јер је дан очистиња, да се очистите пред Господом Богом својим.

29. А свака душа која се не би мучила у тај дан, да се истријеби из народа својега.

30. И сваку душу која би радила какав посао у тај дан, ја ћу затрти душу ону у народу њезину.

31. Ни једнога посла немојте радити; то да је вјечна уредба од кољена до кољена у свијем становима вашим.

32. Субота почињања нека вам буде, и мучите душе своје; деветога дана истога мјесеца кад буде вече, од вечере до вечера празнујте починак свој.

33. Још рече Господ Мојсију говорећи:

34. Кажу синовима Израјлијевим, и реците: петнаестога дана седмога мјесеца празник је сјеница за седам дана Господу.

35. Први дан нека буде сабор свети, и једнога посла ропскога немојте радити.

36. За седам дана приносите жртве огњене Господу; осми дан нека вам буде сабор свети, и принесите жртве огњене Господу; празник је, ни једнога посла ропскога немојте радити.

37. То су празници Господњи, којима ћете призовати на саборима светима да принесете жртве огњене Господу: жртву шљеницу и дар и жртву захвалну и нарав, све кад је чешу дан,

38. Осим субота Господњих и осим дарова вашх и осим свијех завјета ваших и осим свијех добровољнијех приноса ваших, које ћете давати Господу.

39. Ами лепнаести дан тога мјесеца седмога, кад саберете род земаљски, јему је отац био Мисирац, међу синове

празнујте празник Господу седам дана; у први је дан одмор и у осми је дан одмор.

40. У први дан узмите воћа с мјелина, јех дрвета, и грана палмовијех и грана с густих дрвета и врбе с логоча, и весалите се пред Господом Богом својим седам дана.

41. И празнујте тај празник Господу седам дана сваке године законом вјечним од кољена до кољена, седмога мјесеца празнујте га.

42. И под сјеницама будите седам дана, ко је тога рођен у Израјлију нека буде под сјеницама,

43. Да би знало наврзавје ваше да сам ја учинио да живе под сјеницама синови Израјлијени кад сам их извео из земље Мисирске. Ја сам Господ Бог ваш.

44. И Мојсије каза празнике Господње синовима Израјлијевим.

ГЛАВА 24.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Заповиједи синовима Израјлијевим, нека ти донесу уља маслинова чиста, цијефена, за видјело, да жишци горе вазда.

3. Пред завјесом сједојачанства у шатору од састанка Арон ће их нацртати до горе од вечера до јутра пред Господом вазда законом вјечним од кољена до кољена.

4. На свијетнак чисти наврзавје жиншке пред Господом вазда.

5. И узми бијелога брашна, и испеци дванаест колача, сваки колач да буде од авије десетине ефе.

6. И постави их у два реда, по шест у један ред, на чистом столу пред Господом.

7. И на сваки ред метни када чистога, да буде за сваки хљеб спомен, жртва огњена Господу.

8. Сваке суботе нека их поставља свештеник пред Господом вазда *узмијуби* од синова Израјлијевих законом вјечним.

9. И биће Аронови и синова његовијех, који ће их јести на мјесту светом, јер им је светиња над стетивама од огњенијех жртва Господњих законом вјечним.

10. А изађе син једне Израјлијке, којему је отац био Мисирац, међу синове

Израиљеве, и свади се у околу син Језе не Израиљеве с невим Израиљцем.

21. И петујући син жене Израиљке похули име *Бошете*, те га доведоше к Мојсију; а мати му бреше по имену Саламича, кћи Давријина, од племена Данова.

22. И метнуше га у затвор докле им се каже шта ће чинити с њим по рјечи Господњој.

23. А Господ рече Мојсију гонорећи: 24. Изведи тога псовача на поље из окола, и нека сини који су чули метну руке своје на главу његову, и нека га сав народ заспе камењем.

25. А синовица Израиљевим казји и реци: ко би год похулио Бога својега, носиве гријех свој.

26. Ко би ружио име Господње, да се погуби, сав народ да га заспе камењем; и дошљак и домородац који би ружио име Господње, да се погуби.

27. И ко убије човјека, да се погуби. 28. А ко убије живице, нека врати друцо, живице за живице.

29. И ко рани ближњег својега, како учини тако да му буде:

30. Улом за улом, око за око, зуб за зуб; како штетни тијело човјеку, онако да му се учини.

31. Ко убије живице, да врати друцо; али во убије човјека, да се погуби. 32. Закон да вам је један, дошљак да буде као и рођењом у земљи. Јер сам ја Господ Бог ваш.

33. И Мојсије каза синовица Израиљским, а они изведоше псовача на поље из окола, и засуше га камењем; и учинише синови Израиљски како Господ заповједи Мојсију.

ГЛАВА 25.

Још рече Господ Мојсију на гори Синајској говорјећи:

2. Кажи синовица Израиљским, и реди им: кад дођете у земљу коју вам ја дајем, нека празнује земља суботу Господњу.

3. Шест година засијенај њиву своју, и шест година режи виноград свој и сабирај род.

4. А седма година нека буде субота за одмор земљи, субота Господња; немој сјати у пољу својем ни ресати виноград својега.

20. И ако бисте рекли: шта ћемо јести седам године, ето не ћемо сјати ниједно семо брати љетине?

21. Пустућу благослове свој на вас шесте године, те ће родити за три године.

22. И сјидете осме године, а јешћете љетину стару до девете године, докле не присијете род љезин, јешћете стари.

23. Али да се земља не продаје за свагда, јер је моја земља, а ви сте дошљаци и угуђани код мене.

24. За то по свој земљи државе ваше нека се откупљују земље.

25. Ако осиромаша брат твој и продаде нешто од баштине своје, а послаци дође ко од рода његова најближи њему да откупи, нека откупи што брат његов продаде.

26. Ако ли не би имао никого да откупи, нешто би се помогао и зглавно кодоко треба за откуп.

27. Онда нека одбије године од како је продао, на што остане нека исплати ономе коме је продао, и тако нека опет дође до своје баштине.

28. Ако ли нема колико би требало вратити, онда остаје ствар продана у онога ко је купио до године опросне, а опросне године оставиће се, и он ће се вратити на своју баштину.

29. Ко прода кућу у којој се сједи у мјесту ограђену зидом, властан је откупити је докле се не наврши година дана од како је прода; цмјелу годину дана има власт откупити је.

30. А ако је не откупи за годину дана, онда остаје кућа у мјесту ограђену зидом ономе ко је купио са свијем од колјена на колјено, и не ће је оставити опросне године.

31. А куће по селима, која нијесу ограђена зидом, нека се узимају као њиве, могу се откупити, и године опросне враћају се.

32. А мјеста Левитска и куће у мјестима њиховијем, свагда могу откупити Левити.

33. Али ко купи од Левита, нека опросне године остави купљену кућу и што је имао у мјесту; јер куће по мјестима Левитским јесу њихове међу синовица Израиљским.

34. Али поље под мјестима њихови-

јем да се не продаје; јер је њихово достояње до вјјека.

35. Ако осиромаша брат твој и изнемогне руке његова поред тебе, прихвати га, и као странац и дошљак нека поживи уз тебе.

36. Немој узимати од њега камате ни добити; него се бој Бога, да би поживио брат твој уз тебе.

37. Новаца немој му давати на камату, нити му хране своје позвимај ради добити.

38. Ја сам Господ Бог ваш, који сам вас извео из земље Мисирске да вам дам земљу Хананску и да вам будем Бог.

39. И ако осиромаша брат твој код тебе тако да ти се прода, немој га држати као роба;

40. Као најамник и као дошљак нека буде код тебе; до опросне године нека служи код тебе.

41. А онда нека иде од тебе са синовица својим, нека се врати у род свој, и на баштину отаца својих нека се врати.

42. Јер су моје слуге, које сам извео из земље Мисирске, нека се не продају као робови.

43. Немој господарити над њим жстоко, него се бој Бога својега.

44. А роб твој и робња твоја што ћеш имати нека буду од оних парода који ће бити око вас, од њих купите роба и робинју.

45. И између синова странаца који буду код вас, између њих купите и из породина оних који буду код вас, који се роде у земљи вашој, и ти нека нам буду имање.

46. Они ће постати ваши и синовица ваших, након вас, и биће вам достојате; да вам сваку службу врше до вјјека; али над браћом својом, синовица Израиљским, нико над братом својим да не господари жстоко.

47. Ако ли се обогати дошљак или гост који живи с тобом, а брат твој осиромаша код њега тако да се прода дошљак, који живи с тобом, или коме год од туђега рода.

48. Кад се прода, може се откупити; ко год од браће његове нека га откупи;

49. Или стриц његов, или син стрица његова нека га откупи, или ко други од крви његове у роду његову нека га

бићу вас још седам пута више за гријехе ваше.

25. Пустину на вас мач, који ће осветити мој зајет; а кад се сазжете у градове своје, тада ћу пустити помор међу вас, и бићете предани у руке непријатељу.

26. И кад вам сломим потпору у хлебу, десет ће жена пећи хљеб ваш у једној пећи, и даваће вам хљеб ваш на мјеру, и јешћете а не ћете се наситити.

27. Ако ме ни тако не станете слушати, него ми узидете на супрот,

28. И ја ћу вама с гњевом ићи на супрот, и седам пута већма караћу вас за гријехе ваше.

29. И јешћете месо од синова својих, и месо од кћери својих јешћете.

30. Развалићу висине ваше, и обориху идоле ваше, и метнућу трунове ваши на тропове гадних богова ваших, и мрзавиће душа моја на вас.

31. И обраћу градове ваше у пустош, и разорићу светине ваше, и нећу више мирисати мириса нашега.

32. И опустућу земљу да ће јој се чуђити непријатељи ваши, који ће живјети у њој.

33. А вас ћу расијати по народима, и учинићу да вас гоне с голим мачем; и земља ће вама бити пушта и градови ваши раскопани.

34. Тада ће земљи бити миле суботе везине за све врјеме докле буде пушта; и кад будете у земљи својих непријатеља, земља ће почитавати, и биће јој миле суботе везине.

35. За све врјеме докле буде пушта почиваће, јер није почивала у време суботе, кад сте у њој живјели.

36. А који вас остану, метнућу страх у срца њихова у земљама непријатеља њихових, те ће их гонити лист кад пушине заљубавиши се, и они ће бјежати као испред мача, и падаће а нико их не ће тјерати.

37. И падаће један преко другога као од мача, а нико их не ће тјерати; и не ћете се моћи држати пред непријатељима својим.

38. Него ћете изгинути међу народима, и прожариће вас земља непријатеља ваших.

39. А који вас остану, чиљеће за бе-

откупни; или ако се помогне, нека се сама откупи.

50. Нека се прорачуна с купцем својим од године кад се продао до године не опросне, да цијена за коју се продао дође према броју година; као надничару нека му се рачуна врјеме које је одслужио.

51. Ако остаје још много година, према њима нека плати откуп од цијене за коју је купљен.

52. Ако ли остаје мало година до опросне године, нека се прорачуна с њим и нека плати откуп према тијем годинама.

53. Као најамник годишњи нека буде у њега, и нека не господари над њим жестоко на твоје очи.

54. Ако ли се овако не откупи, нека отиде године опросне и он и синови његови с њим.

55. Јер су синови Израјљевни моје слуге, моје су слуге, које сам изнео из земље Мисирске; ја сам Господ Бог ваш.

ГЛАВА 26.

Немојте градити себи идола ни ликова резаних, нити ступова подижите, ни камења са сланима међите у својој земљи да му се клањате; јер сам ја Господ Бог ваш.

2. Држите суботе моје, и свегливу молу поштујте; ја сам Господ.

3. Ако узживите по мојим уредбама, и заповијести моје уздржите и учините,

4. Даваћу вам дажд на врјеме, и земља ће рађати род свој, и дрвета ће у пољу рађати род свој;

5. И вршида ће вам стизати берућу виноградску, а берба ће виноградска стизати сијање, и јешћете хљеб свој до ситости, и живићете без страха у земљи својој.

6. Јер ћу дати мир земљи, те ћете спазати а не ће бити никога да вас плаши, учинићу, те ће нестати зачевијери из земље, и мач не ће пролазити преко ваше земље.

7. Него ћете тјерати непријатеље своје, и падаће пред вама од мача.

8. Вас ће петорица тјерати стотину, а нас стотина тјераће десет тисућа, и

бићу вас још седам пута више за гријехе ваше.

25. Пустину на вас мач, који ће осветити мој зајет; а кад се сазжете у градове своје, тада ћу пустити помор међу вас, и бићете предани у руке непријатељу.

26. И кад вам сломим потпору у хлебу, десет ће жена пећи хљеб ваш у једној пећи, и даваће вам хљеб ваш на мјеру, и јешћете а не ћете се наситити.

27. Ако ме ни тако не станете слушати, него ми узидете на супрот,

28. И ја ћу вама с гњевом ићи на супрот, и седам пута већма караћу вас за гријехе ваше.

29. И јешћете месо од синова својих, и месо од кћери својих јешћете.

30. Развалићу висине ваше, и обориху идоле ваше, и метнућу трунове ваши на тропове гадних богова ваших, и мрзавиће душа моја на вас.

31. И обраћу градове ваше у пустош, и разорићу светине ваше, и нећу више мирисати мириса нашега.

32. И опустућу земљу да ће јој се чуђити непријатељи ваши, који ће живјети у њој.

33. А вас ћу расијати по народима, и учинићу да вас гоне с голим мачем; и земља ће вама бити пушта и градови ваши раскопани.

34. Тада ће земљи бити миле суботе везине за све врјеме докле буде пушта; и кад будете у земљи својих непријатеља, земља ће почитавати, и биће јој миле суботе везине.

35. За све врјеме докле буде пушта почиваће, јер није почивала у време суботе, кад сте у њој живјели.

36. А који вас остану, метнућу страх у срца њихова у земљама непријатеља њихових, те ће их гонити лист кад пушине заљубавиши се, и они ће бјежати као испред мача, и падаће а нико их не ће тјерати.

37. И падаће један преко другога као од мача, а нико их не ће тјерати; и не ћете се моћи држати пред непријатељима својим.

38. Него ћете изгинути међу народима, и прожариће вас земља непријатеља ваших.

39. А који вас остану, чиљеће за бе-

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израјљевим, и реци им: кад ко завјетје душу своју Господу, ти га учини:

3. А овако ћеш цијенити: мушко од двадесет година до шездесет цијениће шездесет сикала сребра, по смислу светом.

4. Ако буде женско, цијениће тридесет сикала.

5. Ако је од пет до двадесет година, цијениће мушко двадесет сикала а женско десет сикала.

6. Ако је од једнога мјесеца до пет година, цијениће мушко пет сикала сребра, а женско ћеш цијенити три сикала сребра.

7. Ако ли буде од шездесет година

ГЛАВА 27.

и више, ако је мушко, цијенићеш петнаест сикала, а женско десет сикала.
8. Ако је сиромаш да не може платити цијене, онда нека дође к свештенику да га учијени свештеник, и према ономе што може дати који се завјетовао, нека га свештеник учијени.

9. Ако би завјетовао живинце од оцијех што се приносе Господу, што год да Господу, свето је.

10. Да га не промијени ни даде друго за оно, ни добро за рђаво, ни рђаво за добро; ако ли би како промијенио живинце, онда ће бити свето и оно и друго које је дао за оно.

11. Ако ли би завјетовао живинце нечисто од оцијех што се не приносе Господу, нека се доведе живинце пред свештеника;

12. И нека га прецијени свештеник, било добро или рђаво; и како га прецијени свештеник, тако да буде.

13. Ако би га хтио откупити, нека на цијену твоју дометне још пети дио.
14. Кад би ко завјетовао кућу своју, да је света Господу, нека је прецијени свештеник, било добра или рђаво; како је прецијени свештеник, тако да буде.
15. Ако би онај који завјетје хтио откупити кућу своју, нека на цијену твоју дометне још пети дио, па нека је његова.

16. Ако би ко завјетовао Господу дио њиве своје, цијенићеш је према усјеву: гомер јечма гаје се после, цијенићеш педесет сикала сребра.

17. Ако би од опросне године завјетовао њиву своју, нека остане по тридесет цијени.

18. Ако ли последије опросне године завјетје њиву своју, тада нека му свештеник прорачуна новце према броју година које остају до опросне године, и нека се одбје од твоје цијене.

19. И ако би хтио откупити њиву своју онај ко је завјетје, нека дометне на цијену твоју још пети дио, и нека буде његова.

20. Али ако не отупи њиве, и њива се прода другоме, не може се више откупити;

21. Нето ће она њива, кад се опроси опросне године, бити света Господу, као њива завјетована, свештеникова нека буде.

22. Ако ли би ко завјетовао Господу њиву купљену, која није достојане његово,

23. Свештеник нека му прорачуна цијену до године опросне, и нека у онај дан да ту цијену да буде ствар света Господу.

24. А године опросне да се врати њива ономе од кога је купљена, чије је достојане она њива.

25. А свака цијена твоја нека буде на силе свете, а у силу има двадесет новаца.

26. Али првина од стоке, које су Господу, нико да не завјетје, било говече или ситна стока, јер је Господње.

27. Ако ли би било од животива нечистијех, онда нека откупи по твојој цијени дометну пети дио огно; ако ли се не откупи, нека се прода по твојој цијени.

28. Али ни једна ствар завјетована, што ко завјетје Господу од чега му драго што има, од људи или од стоке или од њиве своје, да се не продаје ни откупљује; свака ствар завјетована светиња је над светињама Господу.

29. Живинце завјетовано, које човјек завјетје, да се не откупљује, него да се убије.

30. И сваки десетак земаљски од усјева земаљскога и од воћа, Господњи је, светиња је Господу.

31. Али ко би хтио откупити што десетак својег, нека на цијену дометне још пети дио.

32. И десетак од говеда и од ситне стоке, које дође под штап пастирски десето, да је свето Господу.

33. Да се не игра добро ни рђаво, ни да се мјења; ако ли би се вако год промијенило, онда нека буде и оно и друго промијенено света ствар, и да се не откупи.

34. Ово су заповијести које заповиједи Господ Мојсију за синове Израилјеве на гори Синајској.

ЧЕТВРТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА.

КОЈА СЕ ЗОВЕ БРОЈЕВИ.

ГЛАВА 1.

Још рече Господ Мојсију у пустињи Синајској у шатору од сасанка први дан другог мјесеца друге године по изласку њихову из земље Мисирске, говорећи:

2. Избројте сав збор синова Израилјевих по породицама њиховим и по домовама отаца њиховим, све мушкиње, главу по главу,

3. Од двадесет година и више, све који могу ићи на војску у Израилју, избројте их по четама њиховим ти и Арон;

4. И с вама нека буде по један човјек од свакога племена, који је главар у дому отаца својих.

5. А ово су имена људи који ће бити с вама: од племена Гувимова Елисур син Седуруров;

6. Од Симеунова Саламлао син Сурицајев;

7. Од Јудина Насон син Амивадавров;

8. Од Исхарова Натанлао син Согаров;

9. Од Завулонова Елјав син Хелонров;

10. Од синова Јосифових: од племена Језремова Елисама син Емијудов; од Манасијина Гамлаило син Фасуров;

11. Од Венијаминова Авидан син Гадевијев;

12. Од Данова Ахијезер син Амисајев;

13. Од Асирова Фагаило син Ехранов;

14. Од Гадова Елисаф син Рагуидов;

15. Од Непталлимова Ахиреј син Јананов.

16. То су који се сазиваху на збор, кнезови у племенама отаца својих, гидушници Израилјеви.

17. И узе Мојсије и Арон те људе, који бише именовани.

18. И сабраше вас збор први дан другог мјесеца, и прописаше их по породицама њиховим и по домовама отаца њиховим, и по именима њиховим од двадесет година и више, главу по главу.

19. Како бјеше Господ заповиједио Мојсију, тако их изброји у пустињи Синајској.

20. И бјеше синова првенца Израилјева Рувима, рода њихова по породицама њиховим и по домовама отаца њиховим, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

21. Бјеше их избројенијех од племена Гувимова четрдесет и шест тисућа и пет стотина.

22. Синова Симеунових, рода њихова по породицама њиховим и по домовама отаца њиховим, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

23. Бјеше их избројенијех од племена Симеунова педесет и девет тисућа и три стотине.

24. Синова Гадових, рода њихова по породицама њиховим и по домовама отаца њиховим, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

25. Бјеше их избројенијех од племена Гадова четрдесет и пет тисућа, шест стотина и педесет.

26. Синова Јудиних, рода њихова по породицама њиховим и по домовама отаца њиховим, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

27. Бјеше их избројенијех од племена Јудина седамдесет и четири тисуће и шест стотина.

28. Синова Исхарових, рода њихова по породицама њиховим и по домовама отаца њиховим, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,

29. Бјеше их избројенијех од племена Исхарова педесет и четири тисуће и четири стотине.

30. Синова Завулонових, рода њихова по породицама њиховим и по домовама отаца њиховим, кад се изброји-